

Idéprotokoll, Dialogseminarium, 2011-11-07

APL-handledarutbildning

Frågeställningar:

- Hur lärde du dig ditt yrke och dina upplevelser av ditt yrkeslärande?
- Hur såg din yrkesutbildning ut? Finns det något särskilt som du minns och som betydde mycket för dig som (person, situation) och i så fall varför?

Seminarieret handlade om båda dessa frågeställningar, men utöver detta också mycket om erfarenheter av handledning av elever.

Under diskussionen om hur man kommit fram till sitt nuvarande yrke visade det sig att några hade haft en ganska ”krokig” väg fram, men att man någonstans under resan stött på något som varit avgörande. I flera fall var detta *något* en person på en arbetsplats, kanske en handledare, som hade förmåga att sätta ord på det som var viktigt. Bemötandet, att man blir en i gänget poängterades också som mycket viktigt. För flera var också möjligheten att varva (teoretiska) studier och praktik något som var avgörande, då man genom praktiken kunnat ta till sig även teorin på ett bra sätt. Vad som också kom fram var att det kan vara helt olika intressen som leder fram till samma yrke. Är man intresserad av människor, näringslära eller mat (eller något annat), så kan man hitta utlopp för detta om man arbetar inom exempelvis restaurang. Ett begrepp som lyftes var, *gott värdskap*, detta begrepp kom tillbaka vid flera tillfällen. Kanske handlar det om äkthet, förmåga att se helhet och inte fastna i detaljer eller enskilda arbetsuppgifter.

Vad gör då en bra handledare? Från exemplen som togs upp så är det viktigt att en handledare känner sorts yrkesstolthet, är en ambassadör för sitt yrke. Ett bra bemötande, från engagerade handledare, kan lyfta elever, kan hjälpa dem att se vad de faktiskt kan. Något som också kom upp var att en bra handledare även kan ha en positiv inverkan/effekt på elever som varit ute på andra arbetsplatser. Vikten av gemenskap, arbetsgemenskap, tog även upp i samband med handledning av APU-elever, det gäller att de känner sig välkomna på arbetsplatserna.

En del mer problematiska sidor av handledning togs upp. Bland annat elevers inställning till mobiltelefoner, kepsar mm. Även elevers förmåga att ställa krav, men kanske inte alltid själva ta så stort ansvar. Kanske tar elever med sig sitt ”privata” beteende till APU-platsen. Hur hanterar man detta? APU:n är mer på riktigt jämfört med skolan. Anställningsintervju vid början av APU-period och arbetskläder var två saker som togs upp. Båda kan sägas markera någon sorts alvar som gäller på arbetsplatsen eller avsvaret.

Ytterligare ett ”problemområde” som berördes var stress på arbetsplatsen. Det gäller att kunna ta sig tid för handledning, för samtal med elever, för att ”se” eleven, och det fungerar kanske inte om arbetsplatsen är stressig. Då gäller det kanske att kunna, våga, säga nej.

Vid pennan

Anders Ingwald